Matot-Mas'ei: Week 2 of Catastrophe

Jeremiah 2:4-28+3:4

Israel as ingrates

(4) Hear ye the word of the Lord, O house of Jacob, And all the families of the house of Israel; (5) Thus saith the Lord: What unrighteousness have your fathers found in Me, That they are gone far from Me, And have walked after things of naught, and are become naught? (6) Neither said they: 'Where is the Lord that brought us up Out of the land of Egypt; That led us through the wilderness, Through a land of deserts and of pits, Through a land of drought and of the shadow of death, Through a land that no man passed through, And where no man dwelt?' (7) And I brought you into a land of fruitful fields, To eat the fruit thereof and the good thereof; But when ye entered, ye defiled My land, And made My heritage an abomination. (8) The priests said not: 'Where is the Lord?' And they that handle the law knew Me not, And the rulers transgressed against Me; The prophets also prophesied by Baal, And walked after things that do not profit. (9) Wherefore I will yet plead with you, saith the Lord, And with your children's children will I plead.

(ד) שִׁמְעוּ דְבֵר י"י בֵּית יַעְקֹב וְכָל
מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. (ה) כֹּה אָמֵר י"י
מַה מֵצְאוּ אֲבוֹתִיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רְחָקוּ
מֵעְלִי וִילְכוּ אַחֲרִי הַהָּבֶּל וִיְהְבָּלוּ. (ו) וְלֹא
אָמְרוּ אַיֵּה י"י הַמְּעְלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ
מְצְרָים הַמּוֹלִין אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עְרָבָה מְצְרֶיִם הָּבֶּל עָרָי בְּעָרָי בְּעָרָי עַרְבָה בָּאֶרֶץ צִיָּה וְצֵלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא עָבַר בָּאֶרֶץ לֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם. (ז) וְאָבִיא בָּבְּי בְּאֶרֶץ לֹא עָבַר בָּאֶרֶם בָּאָרֶץ לֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם. (ז) וְאָבִיא וְנִהְבָאוּ וְתִּטְמָאוּ אֶת אַרְצִי וְנְחָלָתִי שִׁמְתוּ מְשְׁתְּבֶם לֹא אִמְרוּ וְחִי וְתִּבְּאוּ וְתִּטְמְאוּ אֶת אַרְצִי וְנְחְלָתִי שִׁמְתוּ בְּעִרְם לֹא אִמְרוּ בִּי וְהַבְּאוּ בַבְּעַל וְתִּרְעָה בְּשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יְדְעוּנִי בְּאִים בְּשָּׁעוּ בִי וְהִּנְבְאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְתִּרְעָה לָא יִרְעוּנִי לֹא יועלוּ הְלְכוּ. (ט) לְכֵן עֹד אָרִיב וְאָרִיב וְאָם יִי" וְאֶת בְּנִי בָנִיכָם אָרִיב.

רד"ק ירמיהו ב':ז'

אל ארץ הכרמל – מה שסמך אותה אל <mark>הכרמל</mark>, לפי שהארץ הנעבדת בשדות ובכרמים ואילנות טובים נקרא כרמל. ולפי שארץ ישראל היתה כן, כמו שכתוב עליה "ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון" וגו' קראה ארץ הכרמל.

[Israel] was compared to farmland because that is the designation for land cultivated with fields, vineyards, and orchards, and that fits the Land of Israel of which it is said: "A land of wheat, barley, vines, figs, pomegranates..."

ויקרא פרשת אחרי מות פרק יח

(כד) אַל תַּטַמְאוֹ בְּכָל אֵלֶה כִּי בְכָל אֵלֶה נָי בְכָל אֵלֶה נִי בְּכָל אֵלֶה נִי בְּכָל אֵלֶה נִיְּמָאוֹ הַגּּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשְׁבֶּח אָתֶם אֶת חֻקּׁתֵי וְאֶת מִשְׁפָּטִי וְלֹא תַעֲשׁוּ מִכֹּל הַתּוֹעֲבֹת הָאֵל עָשׁוּ וְהַגֵּר הָאָרְץ אֲשֶׁר מִבְּל הַתּוֹעֲבֹת הָאֵל עָשׁוּ אַנְשׁר לִפְנִיכֶם וְתִּטְמָא הָאָרֶץ: (כח) וְלֹא תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר אָנְשִׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: (כט) כִּי כָּל אֲשֶׁר יַצְשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֲבֹת הָאֵלֶה וְנִכְרְתוּ הַנְּפְשׁוֹת הָעשׁׁת מִקֶּבֶר עַמָּם: (ל) וּשְׁמַרְתָּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי לְבָלְתִי עֲשׁוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׁוּ לִפְנִיכֶם: (ל) וּשְׁמַרְתָּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי לְבָלְתִי עֲשׁוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׁוּ לִפְנִיכֶם וְלֹא תַּמְלִה בְּנִיכְם: (ל) וּשְׁמַרְתָּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי לְבָלְתִי עֲשׁוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעבֹת אָנֶיך בְּעָבָּוּ

במדבר פרשת מסעי פרק לה

(לב) וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל עִיר מִקְלָטוֹ לָשוּב לָשֶׁבֶּת בָּאָרֶץ עַד מוֹת הַכּּהֵן: (לג) וְלֹא <mark>תַחְנִיפּוּ אֶת הָאָרֶץ</mark> וְלָאָרֶץ לֹא יְכַפֵּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְּ בָּהּ כִּי אָת הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא יְכַפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ בָּהּ כִּי אָנִי אָם בְּדֵם שֹׁפְכוֹ: (לד) וְלֹא <mark>תְטַמֵּא אֶת הָאָרֶץ</mark> אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יִקֹּןָק שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מיכה פרק ג

(יא) <mark>רָאשֶׁיֹתְ</mark> בְּשֹׁחַד יִשְׁפַּטוּ <mark>וְלַהַנֶּיה</mark>ַ בִּמְחִיר יוֹרוּ <mark>וּנְבִיאֶיה</mark>ַ בְּכֶסֶף יִקְסֹמוּ וְעַל יְלָוָק יִשָּעֵנוּ לֵאמֹר הְלוֹא יְלְוָק בְּקִרְבֵּנוּ לֹא תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה:

מלאכי פרק ב

- (ז) כִּי שִׂפְתֵי <mark>כֹהֵן</mark> יִשְמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מֵלְאַדְּ יְלֹּוָק צְבָאוֹת הוּא: יחזקאל פרק ז
- (כו) הֹוָה עַל הֹוָה תָּבוֹא וּשְׁמֻעָה אֶל שְׁמוּעָה תִּהְיֶה וּבִקְשׁוּ חָזוֹן <mark>מִנְּבִיא</mark> וְתוֹרָה תֹּאבַד <mark>מַכֹּהֵן</mark> וְעֵצָה מזּקנים:

משלי פרק כט

(יח) בָּאָין <mark>חַזוֹן</mark> יָפַּרֵע עָם <mark>וְשׁמֶר תּוֹרָה</mark> אַשְׁרָהוּ:

תופשי התורה

- תרגום יונתן מַלְפֵי אוֹרַיִתָא
 - רש*"י* <mark>סנהדרין</mark>.
- רד"ק הם החכמים לומדי התורה
- שד"ל אנשי ההוראה, כמו: תופשי המלחמה (במדבר ל"א:כ"ז), שנקראו גם כן אנשי המלחמה (שם כ"ח).
- מלבי"ם התפישה היא האחיזה בכף ובא על בעלי התורה בדרך גנאי, כמו תופש חרב, תופש קשת, תופש מגל, תופש כנור ועוגב, ר"ל שהתורה להם כאומנות וכקרדום לחתוך בה.

Israel is worse than others

(10) For pass over to the isles of the Kittites, and see, And send unto Kedar, and consider diligently, And see if there hath been such a thing. (11) Hath a nation changed its gods, Which yet are no gods? But My people hath changed its glory For that which doth not profit. (12) Be astonished, O ye heavens, at this, And be horribly afraid, be ye exceeding amazed, Saith the Lord. (13) For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, And hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no water.

(י) כִּי עִבְרוּ אָיֵּי כְתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ וְהִתְּבּוֹנְנּוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת. (יא) הַהֵּימִיר גּוֹי <mark>אֱלֹהִים</mark> וְהֵפֶּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּ<mark>לְוֹא יוֹעֵילַ.</mark> (יב) שׁמּוּ שָׁמֵיִם עַל זאת וְשַעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֶם י״י. (יג) כִּי שְׁתַּיִם דָעִוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר מֵיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֿארות בַּארת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יכָלוּ המִים.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף ה עמוד ב

תנא: כותיים עובדים לאש, וקדריים עובדין למים. ואף על פי שיודעים שהמים מכבין את האש - לא המירו אלהיהם, ועמי המיר כבודו בלוא יועיל.

A Tanna taught: The Kittites worship fire and the Kedarites water, and although they know that water extinguishes fire, they have yet not changed their gods. But my people hath changed their God for that which doth not profit.

תהלים פרק קו (כ) וַיַּמִירוּ אֶת כָּבוֹדֶם בְּתַבְנִית שוֹר אֹכֶל עֲשֵׁב:

Their Punishment

(14) Is Israel a servant? Is he a home-born slave? Why is he become a prey? (15) The young lions have roared upon him, And let their voice resound; And they have made his land desolate, His cities are laid waste, Without inhabitant. (16) The children also of Noph and Tahpanhes Feed upon the crown of thy head. (17) Is it not this that doth cause it unto thee, That thou hast forsaken the Lord thy God, When He led thee by the way? (18) And now what hast thou to do in the way to Egypt, To drink the waters of Shihor? Or what hast thou to do in the way to Assyriay, To drink the waters of the River? (19) Thine own wickedness shall correct thee, And thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, That thou hast forsaken the Lord thy God, Neither is My fear in thee, Saith the Lord God of hosts.

(יד) הַעֶּבֶּדְ יִשְּׂרָאֵל אִם יְלִידְ בַּיִּתְ הוּא מַדּוּעַ הָיָה לָבַּיּ. (טוּ) עֶלָיו יִשְׁאֲגוּ כְפִּרִים נָתְנוּ קוֹלֶם וַיָּשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה עָרָיו [נִצְתוּ] (נצתה) מִבְּלִי ישֵׁב. (טוֹ) גַּם בְּנֵי נֹף וְתַחְפַּנְחֵס] (ותחפנס) יִרְעוּךְ קְדְלֹד. (יוֹ) הְלוֹא זֹאת תַּעֲשֶׂה לָּךְ עָזְבֵךְ אֶת י״י אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת מוֹלְכֵךְ בַּדָּרֶךְ. (יח) וְעַתָּה מַה לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לִשְׁתוֹת מֵי נָהָר. (יט) תְּיַסְּרָךְ רָעָתַךְּ וֹלְשָׁבוֹתִיִּךְ תּוֹכְחָךְ וֹדְעִי וּרְאִי כִּי רַע וָמָר עִזְבֵךְ אֶת י״י אֱלֹהָיִךְ וְלֹא פַחְדָּתִי אֵלַיִּךְ נְאָתַרְ אֲדֹנִי יֻהֹוֹה צְבָאוֹת.

בר' יז:כז וְכַל <mark>אַנִשִׁי בֵיתוֹ יָלִיד בַּיִת</mark> וּמְק**ְנַת כֵּסֵף** מֵאֶת בֵּן נֵכָר נִמֹלוּ אָתּוֹ.

רד"ק ירמיהו ב':י"ט

תיסרך – אחר שנסית כמה פעמים כי בעשותך רעה יבא לך רע, ובעבור משובותיך שאת מורדת בי ימשלו בך האויבים הם בעצמם, <mark>רעתך ומשובותיך</mark> יהיו לך מוסר ותוכחה ליסרך, שלא תשובי עוד בדרך הרעה, שהרי נסית כי יבא לך רעה בעבורה. זהו "ודעי וראי כי רע ומר עזבך את ה' אלהיך."

After you experienced several times that if you acted wickedly you would suffer, and that on account of your recidivist rebellions your enemies would rule over you, your wickedness and recidivism became your rebuke and chastisement to prevent you from repeating your evil ways because you experienced their negative consequences. That is why "it is a bitter thing to forsake the Lord."

Idolatry is Harlotry

(20) For of old time I have broken thy yoke, And burst thy bands, And thou saidst: 'I will not transgress'; Upon every high hill And under every leafy tree Thou didst recline, playing the harlot. (21) Yet I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant Of a strange vine unto Me? (22) For though thou wash thee with nitre, And take thee much soap, Yet thine iniquity is marked before Me, Saith the Lord God. (23) How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the Valley, Know what thou hast done; Thou art a swift young camel traversing her ways; (24) A wild ass used to the wilderness, That snuffeth up the wind in her desire; Her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves; In her month they shall find her. (25) Withhold thy foot from being unshod, And thy throat from thirst; But thou saidst: 'There is no hope; No, for I have loved strangers, and

(כ) כָּי מֵעוֹלָם <mark>שָבַרְתִּי עֻלֵּדְ נִתַּקְתִּי</mark> מּוֹסְרוֹתֵיּדְ וַתֹּאמְרִי לֹא [אֶעֲבוֹר] (אעבוד) כִּי עַל כָּל גִּבְעָה גְּבֹהָה וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה. (כֹא) וְאָנֹכִי <mark>נְטַעְתִּיִּדְּ שׁוֹרֵק</mark> לַבְּלְיָה (כֹב) כִּי אִם תְּכַבְּסִי בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי לֹךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנֵי נְאָם אֲדֹנִי יֵּ הַבְּעָלִים לֹא הָלַכְתִי רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַיְא דְּעִי הַבְּעָלִים לֹא הָלַכְתִי רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא דְעִי (כֹד) פֶּנֶה לִמְ מִדְבָּר בְּאַנַּת [נַפְשָׁה] (נפשו) שָׁאֲפָה רוּחַ תִּאְנָתָה מִי יְשִיבָנָה כָּל (בֹב) מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחַף [וּגְרוֹנַדְּ] (וגורנך) מִצְמִיהָ וֹתִּאְם לֹא כִּי אָהַבְתִּי after them will I go.' (26) As the thief is ashamed when he is found, So is the house of Israel ashamed; They, their kings, their princes, And their priests, and their prophets; (27) Who say to a stock: Thou art my father, And to a stone: 'Thou hast brought us forth', For they have turned their back unto Me, and not their face; But in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.' (28) But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; For according to the number of thy cities Are thy gods, O Judah.

וְרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ. (כו) כְּנְ<mark>שֶׁח</mark> גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא כֵּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמָּה מַלְכֵיהֶם שָׁרֵיהֶם וְלַהְנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם. (כז) אֹמְרִים <mark>לַעץ אִבי</mark> אַתָּה וְלָאֶבֶן אַתְּ [יְלִדְתָּנוּ] (ילדתני) כִּי פָנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וּבְעֵת רָעָתָם יאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. (כח) וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָךְ יָקוּמוּ אִם יוֹשִׁיעוּךְ בְּעֵת רָעָתֶךְ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךְ הִיּוּ אֱלֹהֶיךְ יְהוּדָה.

רש"י <mark>שברתי עלך</mark> – העול של עץ נופל בו לשון שבירה והמוסרות שהן של עור נופל בהן לשון נתיקה.

To the wooden yoke, an expression of breaking applies, and to the yoke-bands, which are of leather, an expression of tearing open applies.

ישעיהו פרק ה

(א) אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי לְכַרְמוֹ <mark>כֶּרֶם</mark> הָיָה לִידִידִי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן: (ב) וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ
וַיְּטָעָהוּ שֹׁרֵק וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם יֶקֶב חָצֵב בּוֹ וַיְקַו לַצְשׁוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׁ בְּאָשִׁים: (ג) וְעַתָּה
יוֹשֵב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ נָא בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי: (ד) מַה לַּצְשׁוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׁיתִי בּוֹ
מַדּוּעַ קְנִיתִי לַצְשׁוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׁ בְּאֻשִׁים: (ה) וְעַתָּה אוֹדִיעָה נָּא אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר אֲנִי עשֶׁה לְכַרְמִי
הָסֵר מְשׁוּכָּתוֹ וְהָיָה לְבָעֵר פָּרֹץ גְּדֵרוֹ וְהָיָה לְמִרְמָס: (ו) וַאֲשִׁיתֵהוּ בָּתָה לֹא יִזָּמֵר וְלֹא יֵעָדֵר וְעָלָה
שָׁמִיר וְשִׁיִת וְעַל הֶעָבִים אֲצַנֶּה מֵהַמְטִיר עָלִיו מָטָר: (ז) כִּי כֶּרֶם יְלֹוָק צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ
יִהוּדָה נָטַע שַּׁצִשׁוּעִיו וַיִּקוֹ לְמִשְׁפַּט וְהָנֵּה מִשְּפַּח לִצְדָקה וְהְנֵּה צְעָקָה: ס

Israel "repents"

Didst thou not just now cry unto Me: My father, Thou art the friend of my youth.

ד) הֲלוֹא מֵעַתָּה [קָרָאת] (קראתי) לִי <mark>אבִי)</mark> אַלוּף נָערַי אָתַה.

[The "Unused" Portion]

(א) לֵאמר הֵן יְשַׁלַּח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְהָלְכָה מֵאִתּוֹ וְהָיְתָה לְאִישׁ אֲחֵר הָיָשׁוּב אֵלֶיהָ עוֹד הָלוֹא חָנוֹף תֶּחֲנֵף הָאָרֶץ הַהִּיא וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלֵי נְאָם י״י. (ב) שְׂאִי עִינַיְךְּ עַל שְׁפָיִם וּרְאִי אֵיפֹה לֹא [שֻׁכַּבְתְּ] (שגלת) עַל דְּרָכִים יָשַׁבְתְּ לָהֶם כַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתִּחְנִיפִי אֶרֶץ בִּזְנוּתַיִךְ וּבְרָעָתֵךְ. (ג) וַיִּמְנְעוֹ רְבָבִים וּמַלְקוֹשׁ לוֹא הָיָה וּמֵצַח אִשָּה זוֹנָה הָיָה לָךְּ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם. (כט) לָמָה תָרִיבּוּ אֵלִי כַּלְכֶם פְּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֵם י״י. (ל)
לַשְּוְא הָבֵּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם מוּסֶר לֹא לָקְחוּ אָכְלָה
חַרְבְּכֶם וְבִיאֵיכֶם כְּאַרְיֵה מַשְּׁחִית. (לֹא) הַדּוֹר אַתֵּם
רְאוּ דְבַר י״י הָמִדְבָּר הָיִיתִי לְיִשְּׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מַאְּפֵּלְיָה
מַדּוּעַ אָמְרוּ עַמִּי רַדְנוּ לוֹא נָבוֹא עוֹד אֵלֶידְּ. (לֹב)
הָתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָה כַּלָּה קִשְׁרֵיה ְוְעַמִי שְׁבַחוּנִי יָמִים הָּתִשְׁכַּח לֹלֹג) מַה תִּיטבִי דַרְכֵּדְ לְבַקֵּשׁ אַהָבָה לָכֵן גַּם
אֶת הָרָעוֹת [לִמְדְהְּן] (למדתי) אֶת דְּרָכִיְדְּ. (לֹד) גַּם
בַּמְחְתֶּרֶת מְצָאוּ דַּם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים נְקִיִּים לֹא
בַּמְחְתֶּרֶת מְצָאוּ דַּם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים נְקְיִים לֹא
בַּמְחְתֶּרֶת מְצָאוּ דַּם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים נְקְיִים לֹא
נְקִיתִי אַךְּ שָׁב אַפּוֹ מִמֶנִי הְנְיִי נְשְׁכָּט אוֹתָךְּ עַל אַמְרֵדְּ
מִמְשְׁרִים תַּבִשִי כַּאֲשֶׁר בִּשְׁתְּ מֵאֲשוֹר. (לוֹ) גַּם מֵאֵת זֶה מִבְּיִים תַּבִשִׁי בַּאֲשֶׁר בִּשְׁתְּ מֵאֲשוֹר. (לוֹ) גַּם מֵאֵת זֶה תַּצְלִיחִי לָהֶם מֵאֵת זֶה תַּצְלִיחִי לָהָם.
תַּצְלִיחִי לָהֶם.